

Helle Degn (S):

Jeg vil blot konstatere, at jeg synes, det er glædeligt, at Danmark nu ratificerer denne konvention. Socialdemokratiet er meget tilfreds med, at regeringen har frafaldet det forbehold, som man først havde fremlagt. Jeg synes, at udvalgsarbejdet klart har vist, at det var fornuftigt ikke at opretholde dette forbehold, men at søge fortolkningen af konventionens tekst om foreningsfriheden prøvet nærmere i det overvågningsudvalg, som allerede er nedsat af FN.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg indtrængende opfordre til, at der bliver fuld tilslutning fra alle partier her i folketinget til ratifikationen.

Halvgaard (FP):

Som jeg gav udtryk for ved første behandling af dette forslag, er fremskridtspartiet imod enhver form for diskrimination imod kvinder. Når vi ikke kan stemme for denne ratifikation, er det, fordi visse passager eller artikler i konventionen er så uklare, at en vedtagelse efter vor opfattelse kan få konsekvenser, som er i direkte modstrid med eller i uoverensstemmelse med de retsbegreber og frihedsbegreber, som er gældende her i Danmark.

Under udvalgsarbejdet har man forsøgt at få afklaret disse problemer, men har ikke fået tilfredsstillende svar. Jeg kan blot henvise til spørgsmål 17; svaret herpå indeholder også uklarheder, idet man direkte skriver ad svarene på spørgsmål 2 og 3, at der ikke kan gives en autoritativ fortolkning af bestemmelsens indhold. Det er specielt artikel 7 c), jeg henviser til.

Derfor kan fremskridtspartiet ikke stemme for forslaget.

Mette Madsen (V):

Det er klart, at man ved en ellers god konvention som denne må stille spørgsmålet, om den på nogen som helst måde anfægter de gode liberale traditioner i Danmark. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om man ved at stemme for denne konvention opretholder fuld foreningsfrihed her i landet.

Steen Folke (VS):

Denne sag har haft et lidt pudsigt forløb. Nogle kan erindre førstebehandlingen, andre

kan jo slå tilbage og læse, hvad det var, der foregik under den. Bl. a. foregik der en debat mellem udenrigsministeren og mig om det forbehold over for artikel 7 c) i konventionen, som regeringen mente det var nødvendigt at tage, og man kan altså læse i Folketingstidende alle udenrigsministerens glimrende argumenter for, hvorfor det var helt nødvendigt at opretholde dette forbehold.

Nu er der imidlertid sket det, at fornuften har vundet over prestigen, og jeg synes, der er grund til at være tilfreds med, at man har droppet dette forbehold og derved bragt sig på linje med lande som Sverige og Norge. Jeg synes, det er en god ting, at denne konvention nu kan ratificeres med tilslutning fra bogstavelig talt hele folketinget og uden det tåbelige forbehold, der var indbygget i første version.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som det vil være fremgået af mine besvarelser af de spørgsmål, udenrigsudvalget har stillet, kan der ikke gives nogen autoritativ fortolkning af rækkevidden af artikel 7 c) i konventionen. Det har hr. Halvgaard fuldstændig ret i. Men jeg vil gerne understrege, at i og med, at Danmark ratificerer denne konvention, binder vi os ikke til at gennemføre en bestemt lovgivning på dette område.

På fru Mette Madsens spørgsmål vil jeg svare, at efter regeringens opfattelse vil konventionens artikel 7 c) ikke kunne føre til en begrænsning af foreningsfriheden i Danmark.

Når der som i det foreliggende tilfælde sker det, at der opstår tvivl om en konventionsbestemmelses indhold, så finder jeg det personlig stadig naturligt, hvis man fra dansk side ud fra, hvad vi kunne kalde en mere forsigtig legalistisk synsvinkel, tager forbehold. Både justitsministeriets og udenrigsministeriets behandling af sagen turde bekræfte, at fra administrationens side har man været lydør over for de synspunkter, der er kommet til udtryk herom, både i salen og under udenrigsudvalgets behandling af forslaget.

Af hensyn til beskyttelsen af Danmarks gode omdømme på ligestillingsområdet har jeg derfor, omstændighederne taget i betragtning, fundet det rigtigt, at regeringen indtager en positiv holdning til i lighed med Norge og Sverige at ratificere konventionen uden